

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **Soyka s. r. o.**, IČO: 24243841,
sídlem Libínská 3127/1, 150 00 Praha 5,
zastoupena Mgr. Tomášem Zachou, advokátem,
sídlem Lazarská 1718/3, 110 00 Praha 1,

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Ústí nad Labem**,
sídlem Masarykova 19/275, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí ředitelky žalované ze dne 7. 10. 2020, č. j. SZPI/CK562-8/2020,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí ředitelky Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Inspektorátu v Ústí nad Labem, ze dne 7. 10. 2020, č. j. SZPI/CK562-8/2020, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno opatření žalované ze dne 23. 9. 2020, č. j. D022-51152/20/D. Tímto opatřením žalovaná uložila žalobkyni povinnost do 31. 12. 2020 zajistit, aby na etiketách potravin s aktuálním označením Soyka ČERSTVÁ SÓJOVÁ Sm*tana 17 % JEMNÁ (500 ml), Soyka ČERSTVÁ SÓJOVÁ Sm*tana 16 % ZAKYSANÁ (250 g), Soyka ČERSTVÝ SÓJOVÝ Jog*rt NATURAL (250 g) a Soyka ČERSTVÝ SÓJOVÝ Kef*r NATURAL (500 ml) nebyly při jejich uvádění na trh uvedeny názvy, které jsou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2017, (dále jen „nařízení č. 1308/2013“) vyhrazeny pro výrobky z mléka a mléčných výrobků, a to ani v pozměněné podobě, v případě, že nejsou vyrobeny z mléka ve smyslu definice uvedené v části II bodu 1 přílohy VII k nařízení č. 1308/2013. Žalovaná předmětným opatřením současně uložila žalobkyni povinnost do 31. 12. 2020 zajistit, aby na etiketě potraviny s aktuálním označením Soyka ČERSTVÁ SÓJOVÁ Maj*néza (250 g) nebyl při jejím uvádění na trh uveden název majonéza ani v pozměněné podobě v případě, že nesplňuje definici stanovenou v § 21 odst. 1 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 69/2016 Sb., o požadavcích na maso, masné výrobky, produkty rybolovu a akvakultury a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, (dále jen „vyhláška č. 69/2016 Sb.“). Žalobkyně se zároveň domáhala toho, aby soud uložil žalované povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně uvedla, že je výrobcem sójových potravin, mezi které patří zejména rostlinné alternativy k živočišným produktům, tj. k mléku, jogurtům, smetaně, kefíru a majonéze. V souvislosti s kontrolou zahájenou žalovanou dne 23. 9. 2020 obdržela doklad o provedených kontrolních úkonech č. D22-51152/20, jehož přílohou bylo opatření vydané žalovanou dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jehož obsah je shrnut v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozsudku.
3. Žalobkyně se domnívá, že označení jejích výrobků je v souladu s nařízením č. 1308/2013 i vyhláškou č. 69/2016 Sb. Předmětné potraviny jsou čistě rostlinného původu, nicméně výrazy „Sm*tana“, „Jog*rt“ a „Kef*r“ podle žalobkyně nařízení č. 1308/2013 ani jiný právní předpis pro konkrétní výrobky nevyhrazuje. Totéž platí i v případě jejího výrobku a výrazu „Maj*néza“ a úpravy ve vyhlášce č. 69/2016, v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, (dále jen „nařízení č. 1169/2011“) či v jiném právním předpisu.
4. Žalovaná tyto výrazy podle žalobkyně vyhodnotila nesprávně jako zavádějící, neboť uvedené právní předpisy interpretovala extenzivně. Podle žalobkyně symbol hvězdičky * uvedené výrazy dostatečně odlišuje od označení „smetana“, „jogurt“, „kefír“ a „majonéza“.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

Symbol hvězdičky * je pro průměrného spotřebitele dostatečným signálem evokujícím, že se jedná o výrobek alternativní k běžným živočišným výrobkům. I s odkazem na závěry Nejvyššího soudu v rozsudku sp. zn. 23 Cdo 963/2015, ve kterém se tento soud zabýval otázkou, zda je pro průměrného spotřebitele zaměnitelný obal náplní do elektronických cigaret s názvem „DADOF“ se značkou cigaret „DAVIDOFF“, žalobkyně analogicky dovozuje, že průměrný spotřebitel jednoduše nemůže nabýt dojmu, že produkt, který obsahuje název KEF*R, SM*TANA a další, společně se všemi rozlišujícími prvky na obalu produktu, je produktem vyrobeným z živočišného mléka.

5. Výkladem žalované by podle žalobkyně bylo možné v krajním případě dojít k závěru, že vadné může být i označení „S*****A“, „K***R“, „J****T“ případně „M*****A“, což považuje za zcela absurdní. Otázkou tedy podle ní zůstává, jaké označení produktu by se mohlo žalované zdát jako přijatelné, respektive zda je dle žalované rozdíl např. mezi „K***R“, „K*F*R“ a předmětným „KEF*R“.
6. Žalobkyně poukázala rovněž na to, že česká právní úprava ve vyhlášce Ministerstva zemědělství č. 329/1991 Sb. (pozn. soudu – správně zřejmě vyhláška č. 329/1997 Sb.), kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro škrob a výrobky ze škrobu, luštěniny a olejnatá semena, výslovně upravuje název „sojanéza“ jakožto alternativní rostlinný výrobek ke klasické majonéze. Je tedy podle ní otázkou, jakým způsobem je pro spotřebitele název „Maj*onéza“ matoucí, když sám zákonodárce výměnou dvou písmenek v názvu majonéza stanovil, že je možné rostlinou alternativu již dostatečně odlišit.
7. Pro posouzení, zda jsou jí použité výrazy zavádějící, je navíc nutné brát v potaz celkovou situaci na trhu s potravinářskými výrobky. Žalovaná v rámci napadeného rozhodnutí zcela pomíjí skutečnost, že současní spotřebitelé mají vysoké povědomí o alternativách rostlinných výrobků, přičemž zde existuje stále početnější skupina osob, která tyto rostlinné alternativy cíleně vyhledává. Cílem žalobkyně není mást spotřebitele za účelem záměny rostlinných výrobků žalobkyně s mléčnými výrobky. Etikety jejích výrobků naopak svým znázorněním a provedením podle ní demonstrují, že se jedná o rostlinné výrobky, a to zejména zřetelným označením „SÓJOVÁ/SÓJOVÝ“ a jasnými rozlišovací prvky, které na první pohled indikují rostlinný původ potraviny, konkrétně například označení certifikační známkou „EUROPEAN VEGETARIAN UNION“, určenou výhradně pro výrobky rostlinného původu. Již z etikety výrobku tak spotřebitel jasně pochopí, že se nejedná o živočišný produkt, a to aniž by byl nucen přecíst si složení výrobku, které mu však samozřejmě je na etiketě k dispozici.
8. V rozsudku Soudního dvora EU ze dne 14. 6. 2017, C-422/16, Verband Sozialer Wettbewerb eV v. TofuTown.com GmbH, na něž v odůvodnění svého rozhodnutí odkazovala žalovaná, byla podle žalobkyně posuzována odlišná věc, kdy použity byly názvy „máslo“, „sýr“ apod., tedy názvy přímo vyhrazené v příloze VII část III nařízení č. 1308/2013, které žalobkyně neužívá.
9. Žalobkyně dále namítá, že žalovaná své rozhodnutí nezdůvodnila žádným konkrétním praktickým příkladem prokazujícím zaměnitelnost výrobků žalobkyně s živočišnými výrobky, a své rozhodnutí tak postavila čistě na domněnkách. Žalobkyně si tedy jako důkaz o nezavádějícím charakteru etiket svých výrobků nechala zpracovat průzkum provedený společností IPSOS s.r.o., IČO: 26738902, ze kterého zcela jasně vyplývá, že průměrný spotřebitel nepovažuje etikety výrobků žalobkyně za zavádějící či zaměnitelné s

živočišnými výrobky. Do zadání průzkumu žalobkyně pro úplnost zařadila i výrobek obsahující označení „ml*ko“, který, ač není předmětem napadeného rozhodnutí, je nejrozšířenější sójovou alternativou mléčných výrobků. Průzkum byl prováděn na velmi široké škále respondentů, tj. od 18 let věku až do věku 65 let, od vyučení až po vysokoškolské vzdělání, v bydlišti v obcích s různou hustotou obyvatel a v odlišných krajích České republiky. Tedy výsledek je podle žalobkyně skutečně objektivním zjištěním pozornosti průměrného českého spotřebitele.

10. Žalobkyně dále namítala, že při prodeji v obchodech jsou výrobky rostlinného původu cíleně nabízeny pospolu s dalšími rostlinnými alternativami živočišných produktů, a to v samostatných sekcích určených zákazníkům preferujícím alternativní stravování, tedy odděleně od živočišných produktů. Její výrobky v nynější době ani nejsou nabízeny v žádných obchodních řetězcích: je možné je zakoupit pouze na farmářských trzích ve specializovaném stánku žalobkyně, v malých obchodech specializovaných na zdravou výživu nebo přes e-shop www.rohlik.cz ve specializované sekci „Rostlinné alternativy mléčných výrobků“. V takovém případě podle žalobkyně skutečně o žádné možné záměně není možné ani uvažovat. S ohledem na vyšší výrobní náklady jsou dále rostlinné alternativy živočišných výrobků průměrně dražší než živočišné výrobky, a tudíž je i z tohoto hlediska zřejmé, že si průměrný spotřebitel rostlinnou alternativu živočišného výrobku s běžným živočišným výrobkem nezamění. Není proto možné, aby si běžný spotřebitel koupil některý z výrobků žalobkyně v domněnku, že se jedná o živočišný výrobek. Žalobkyně za dobu svého působení na trhu s rostlinnými alternativami živočišných produktů nezaznamenala žádnou stížnost ze strany spotřebitele, který by si dotčený produkt nedopatřením zaměnil s živočišným výrobkem.
11. Žalobkyně má za to, že označením svých produktů chrání spotřebitele živočišných produktů i spotřebitele aktivně vyhledávající jejich alternativy. Ti by měli mít možnost se z etikety výrobku dozvědět, jak jej mohou s ohledem na jeho charakteristické vlastnosti použít.
12. Napadené rozhodnutí podle žalobkyně míří i proti samotnému smyslu evropské legislativy, neboť cílem nařízení č. 1308/2013 upravujícího pravidla pro označování mléčných výrobků podle ní není ochrana spotřebitelů před čistě rostlinnými alternativami těchto mléčných výrobků, nýbrž ochrana před výrobky, které nedosahují kvality takto chráněných živočišných výrobků. Zásada ohledně názvů mléčných výrobků se dle tohoto nařízení nepoužije pro označení produktů, jejichž povaha vyplývá z tradičního používání a/nebo pokud se označení jasně používá pro popis charakteristické vlastnosti produktu, přičemž takovéto produkty mohou být doplněny do Seznamu výjimek. Poukázala na rozdíl mezi použitím názvu „pomazánkové máslo“ a „arašídové máslo“ v souladu se Seznamem výjimek, jak jsou vyloženy na stránkách Evropské komise věnující se tzv. euromýtům. Rozdíl má vyplývat z toho, že pomazánkové máslo je produktem „podobným máslu“, ale nemá minimální obsah mléčného tuku, který legislativa EU předepisuje, a proto nemohlo být uvedeno na seznamu výjimek. Naproti tomu arašídové máslo není mléčný produkt, a proto se na něj legislativa o mléčných produktech nevztahuje. Z toho žalobkyně dovozuje, že sójové alternativy mléčných výrobků by rovněž mohly být na Seznam výjimek zařazeny, neboť se nejedná o mléčné produkty, nýbrž popis charakteristické vlastnosti produktu.
13. Žalobkyně uzavřela, že na evropském trhu je obdobné označení výrobků běžné, přičemž tyto produkty jsou často prodávány i v České republice, k čemuž navrhla provést dokazování. Jde o výrobky různých výrobců označené jako „OAT M*LK“, „MYLK“, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

„Plant-Based Pea M'lk“, „Cashew M*lk“, „M+LK PLUS“, „COCONUT M*LK“, „Hazelnut m*lk“, „HAVEL MI***“, přičemž písmena MI jsou zobrazena ve tvaru kočky, či víno s názvem M!LCH. Podle žalobkyně je prakticky nemožné, aby tolik produktů tolika různých výrobců, distributorů a prodejců bylo vyráběno, distribuováno a prodáváno na trhu Evropské unie, aniž by tyto produkty byly ponechány bez povšimnutí ze strany dohledových orgánů členských států. Nařízení č. 1308/2013 a nařízení č. 1169/2011 by podle ní mělo být ze strany orgánů dohledu ve všech členských státech Evropské unie včetně České republiky vykládáno jednotně.

Vyjádření žalované k žalobě

14. Žalovaná k výzvě soudu předložila správní spis. V písemném vyjádření k žalobě odkázala na napadené rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Setrvala na názoru, že názvy „smetana“, „jogurt“, „kefír“ i „majonéza“ či jejich pozměněné formy nesmí být užívány pro označení čistě rostlinného produktu, a to i pokud je toto označení doplněno vysvětlujícími nebo popisnými údaji o rostlinném původu dotčeného produktu.
15. Poukázala na § 2 odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 417/2016 Sb., o některých způsobech označování potravin, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 417/2016“), podle kterého informace o potravinách dále neobsahují zavádějící údaje ve smyslu článku 7 nařízení č. 1169/2011, které by mohly v odvozené nebo ve zdrobnělé formě vést k záměně potravin s potravinami, které jsou vymezeny právním předpisem upravujícím potraviny nebo nařízením o společné organizaci trhů se zemědělskými produkty. Uvedené se podle žalované vztahuje i na situace, kdy dochází k dílčím úpravám vyhrazeného označení pro tradiční mléčné výrobky za účelem zdánlivého odlišení označení rostlinných produktů od živočišných, tedy i označení, které odpovídá znění vyhrazeného názvu s tím rozdílem, že v jeho textu dochází k záměně jednoho či několika písmen za jiné písmeno/znak/symbol, přesmyčkám, či podobným úpravám, pakliže i přes provedené modifikace označení zůstává zachována zřejmá vazba na jeho originální podobu, resp. je patrné odvození od originální podoby označení, které je tímto způsobem zneužito.
16. Znak hvězdičky * je podle žalované obecně vnímán jako znak, za který lze dosadit jakékoliv písmeno (běžně se používá například při opisu prostých slov). Ze strany spotřebitelů je tímto dosazeným písmenem například u produktu „Sm*tana“ bezpochyby právě písmeno „e“ a spotřebitel nakonec název přečte jako „smetana“. Žalované proto není zřejmé, z jakého zdroje žalobkyně vychází, když uvádí, že spotřebiteli je pomocí symbolu hvězdičky * umístěného do slova označujícího mléčný produkt namísto jednoho z písmen jednoznačně zřetelným způsobem demonstrováno, že se o mléčný produkt nejedná.
17. Odkázala dále na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 10. 2018, č. j. 57 A 94/2017-73, ve kterém se soud zabýval názvy potravin, které v rozporu s čl. 7 odst. 3 nařízení č. 1169/2011 odkazovaly na vlastnosti umožňující zabránit nemoci nebo ji vyléčit (tzv. zakázaná léčebná tvrzení). Šlo mimo jiné o produkty označené jako „Cel?litida“, „Re?ma“ či „A?kne“. Soud se v rozsudku ztotožnil se závěrem inspektorátu SZPI v Plzni, že vložení znaku „?“ do názvu potraviny nemůže změnit výsledné obsahové sdělení z názvu vyplývající.
18. Vazba na názvy vyhrazené pro mléčné výrobky je podle žalované dána i tím, že na etiketě předmětných potravin jsou uvedeny informace typu „**Nesmím se jmenovat smetana/jogurt/kefír, ale vy mi tak říkat můžete.*“ Pokud v názvu Sm*tana, Ke*ír a Maj*néza je jen jedno písmeno nahrazeno hvězdičkou, zřejmá vazba na originální podobu

názvu je podle žalované zachována. Doplnila, že opatření byla vydána s ohledem na označení produktů na etiketě, které je samo o sobě v rozporu s právními předpisy. Je pak nerozhodné, jakým způsobem jsou produkty v konkrétních případech nabízeny k prodeji. Způsobů, jak spotřebitele informovat o skutečné povaze svých produktů, je podle žalované nepřehledné množství. Nelze však využívat označení prostřednictvím názvů, které jsou vyhrazené pouze pro vymezené produkty živočišného původu.

19. Podle žalované není pravdou, že by se nařízení č. 1308/2013 nemělo vztahovat na čistě rostlinné alternativy živočišných produktů. Je tomu právě naopak, čemuž se věnoval již rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-422/16. Česká republika na Seznam výjimek žádný produkt nepřidala. Jestli by produkty jako sójové mléko, sójová smetana, sójový jogurt a sójový kefir mohly být na Seznam výjimek zařazeny, je čistě teoretická diskuse, která není pro posouzení řešené žaloby relevantní. Žalobkyně zmíněné produkty jiných výrobců nebyly předmětem kontroly žalované, a proto se k nim nemůže blíže vyjádřit. Zároveň jí ani nepřisluší, aby hodnotila praxi dozorových orgánů jiných členských států. K předloženému průzkumu žalovaná uvedla, že ve správním řízení předložen nebyl.

Replika žalobkyně

20. Žalobkyně zopakovala své argumenty uvedené již v žalobě. V reakci na vyjádření žalované namítla, že textace „*Nesmím se jmenovat smetana/jogurt/kefir, ale vy mi tak říkat můžete*“ spotřebitelům naopak jasně sděluje pravdivou informaci, a to že se o mléčné výrobky nejedná, neboť zcela otevřeně spotřebitelům deklarují, že výrobky žalobkyně nesmí názvy mléčných výrobků užívat, neboť jimi nejsou. Ačkoliv čistě technicky byly na jejich produktech názvy „Sm*tana“, „Jog*rt“, „Kef*r“ a „Maj*néza“ uvedeny největší velikostí písma, rozhodně podle žalobkyně nebyly nejvýraznějším prvkem na obalu výrobků žalobkyně. Tímto prvkem bylo bezesporu její logo, které bylo na obalech zobrazeno téměř stejnou velikostí písma jako názvy „Sm*tana“, „Jog*rt“, „Kef*r“ a „Maj*néza“, ale na rozdíl od těchto názvů bylo vyobrazeno tučným písmem. Již z jejího loga průměrný spotřebitel podle žalobkyně dovodí, že žalobkyně vyrábí produkty ze sóji, neboť v případě obchodní firmy žalobkyně „Soyka“ se jedná o odvozeninu anglického výrazu pro sóju tedy „soy“. Součástí loga u větších produktů je rovněž obrázek sójových bobů nad obchodní firmou žalobkyně. Žalobkyně také namítla, že při posuzování údajné zaměnitelnosti názvu jejích výrobků měla žalovaná zohlednit rovněž celkový způsob označování výrobků žalobkyně.
21. Poukázala rovněž na to, že v řízení neměla povinnost předložit průzkum ohledně otázky (ne)zavádějícího charakteru etiket výrobků, lhůta pro podání odvolání proti vydanému opatření činí pouhých 5 pracovních dnů a navíc žalovaná měla s poukazem na zásadu materiální pravdy postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalované navíc nic nebrání v tom, aby zadávala vlastní průzkumy trhu či využívala jí dostupná data ohledně spotřebitelského chování, přičemž žalobkyně má dokonce za to, že by tento postup byl naopak ze strany žalované žádoucí, neboť by tak žalovaná obdržela informace o chování spotřebitelů v praxi a rozhodovala skutečně k ochraně spotřebitele, nikoliv pouze na základě nepřipustného extenzivního výkladu právních předpisů, jako je tomu v předmětném sporu.
22. Jelikož předmětem sporu je zejména žalovanou tvrzená zaměnitelnost rostlinných výrobků žalobkyně s živočišnými výrobky, má žalobkyně za to, že by mělo být přihlíženo mimo jiné i ke způsobu nabízení výrobků spotřebitelům, neboť smyslem právní úpravy je právě ochrana spotřebitelů. Žalobkyně dále namítla, že ani praxe žalované v rámci České republiky není konzistentní, neboť například výrobce potravin OLMA, a.s., uvádí na trh Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

ovesnou alternativu jogurtu s názvem Oat-Yog, tedy název zjevně odvozený od výrazu „jogurt“, k prokázání čehož navrhla důkazy.

Ústní jednání soudu

23. Při jednání soudu konaném dne 16. 8. 2022 právní zástupce žalobkyně v plném rozsahu odkázal na znění žaloby a repliky a navrhl, aby soud žalobě vyhověl. Konstatoval, že žalovaná vychází z toho, že znak hvězdičky * je zakázán. Pro průměrného spotřebitele však je tento znak dostačujícím rozlišujícím prvkem pro to, že nejde o živočišný výrobek. To vyplývá i z provedeného průzkumu trhu, podle kterého schopnost rozlišit původ výrobku odpovídá rozložení inteligence v populaci dle Gaussovy křivky.
24. Podle jednatele žalobkyně Michala Jeřábka záměrem žalobkyně není zmást spotřebitele, ale to, aby spotřebitel měl možnost rozlišit, jak by měl produkt použít. Při tom je třeba produkt připodobnit k něčemu, co už zná.
25. Pověřený pracovník žalované při tomto jednání odkázal na písemné vyjádření k žalobě s tím, že navrhoval zamítnutí žaloby a přiznání náhrady nákladů řízení žalované. Setrval přitom na názoru, že v rozporu s právními předpisy je i použitá modifikace názvu.
26. Soud v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) na návrh žalobkyně provedl důkaz průzkumem – testem produktů žalobkyně provedeným společností IPSOS s.r.o. v prosinci 2020 (založeným na č. l. 44-45 soudního spisu).
27. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost zamítl návrh žalobkyně na provedení důkazu vyjádřením M. S., Category management – Zdravá strava společnosti Globus ČR, v.o.s., (založeným na č. l. 46 soudního spisu), fotografiemi pořízenými v obchodě Globus (založenými na č. l. 47-57 soudního spisu), článkem Euromýty (založeným na č. l. 58-63 soudního spisu), internetovými stránkami MINOR FIGURES (založenými na č. l. 64 soudního spisu), internetovými stránkami www.puroshop.cz prodávajícími produkty MINOR FIGURES (založenými na č. l. 13 soudního spisu), internetovými stránkami www.puroshop.cz prodávající produkty Rebel Kitchen (založenými na č. l. 14 soudního spisu), internetovými stránkami Qwrkee (založenými na č. l. 15-16 soudního spisu), internetovými stránkami PLENISH (založenými na č. l. 17 soudního spisu), internetovými stránkami M+LK PLUS (založenými na č. l. 18 soudního spisu), internetovými stránkami M*LKMAN (založenými na č. l. 19-20 soudního spisu), internetovými stránkami woolworths.com (založenými na č. l. 21 soudního spisu), internetovými stránkami M!LCH (založenými na č. l. 22 soudního spisu), internetovými stránkami HAVEL MI*** (založenými na č. l. 23 soudního spisu), internetovými stránkami www.rohlik.cz prodávajícími produkt PlantON Kokosový vegangurt natural (založenými na č. l. 24-25 soudního spisu), internetovými stránkami www.nakupy.itesco.cz prodávajícími produkt PlantON Kokosový vegangurt natural (založenými na č. l. 65-66 soudního spisu), internetovými stránkami www.rohlik.cz prodávajícímu produkty žalobkyně – sekce Rostlinné alternativy mléčných výrobků (založenými na č. l. 40-41 soudního spisu), internetovými stránkami společnosti OLMA, a.s., pro výrobek Oat-Yog (založenými na č. l. 106 soudního spisu) a internetovými stránkami www.kosik.cz pro výrobek Oat-Yog (založenými na č. l. 107 soudního spisu).

Posouzení věci soudem

28. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty dvou měsíců ode dne, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení, jak stanoví § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.
29. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, prostudování obsahu předloženého správního spisu a proběhlém ústním jednání soudu spojeném s dokazováním dospěl k závěru, že žaloba proti rozhodnutí žalované není důvodná.
30. V projednávané věci není mezi účastníky sporu o tom, že dotčené výrobky žalobkyně byly potraviny označené způsobem popsáným v opatření žalované ze dne 23. 9. 2020, č. j. D022-51152/20/D, jak je shrnuto v bodě 1 odůvodnění tohoto rozsudku. Spornou je především otázka, zda zákaz užívat názvy „smetana“, „jogurt“, „kefír“ a „majonéza“ pro označení čistě rostlinného produktu doplněné vysvětlujícími nebo popisnými údaji o rostlinném původu dotčeného produktu platí i pro jejich pozměněné formy (v posuzovaném případě „Sm*tana“, „Jog*rt“, „Kef*r“ a „Maj*néza“).
31. Žalobkyně měla za to, že na posuzovanou věc nejsou příléhavé závěry rozsudku Soudního dvora EU ze dne 14. 6. 2017, C-422/16, Verband Sozialer Wettbewerb eV v. TofuTown.com GmbH, neboť v něm bylo řešeno použití pojmů „máslo“, „sýr“ apod., tedy názvů přímo vyhrazených v příloze VII část III nařízení č. 1308/2013, které žalobkyně podle svého mínění neužívá.
32. Článek 78 bod 1 písm. c) nařízení č. 1308/2013, nadepsaný „Definice, označení a obchodní názvy u některých odvětví a produktů“, stanoví, že kromě případných použitelných obchodních norem platí, že se použijí definice, označení a obchodní názvy stanovené v příloze VII na tato odvětví nebo produkty: mléko a mléčné výrobky určené pro lidskou spotřebu.
33. Článek 78 bod 2 nařízení č. 1308/2013 stanoví, že definice, označení nebo obchodní názvy stanovené v příloze VII lze v Unii použít pro uvádění na trh pouze v případě produktu, který splňuje odpovídající požadavky stanovené v uvedené příloze.
34. Článek 78 bod 3 nařízení č. 1308/2013 stanoví, že Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o změny definic a obchodních názvů stanovených v příloze VII, odchylky od nich a výjimky z nich. Tyto akty v přenesené pravomoci jsou přísně omezeny na prokázané potřeby vyplývající z vyvíjející se poptávky spotřebitelů, technického pokroku nebo nutnosti inovace produktů.
35. Příloha VII nařízení č. 1308/2013 je nadepsána „Definice, označení a obchodní názvy produktů podle článku 78“. V úvodním pododstavci tato příloha upřesňuje, že pro účely této přílohy se obchodním názvem rozumí mimo jiné název potraviny ve smyslu článku 7 nařízení č. 1169/2011.

36. Část III této přílohy VII je nadepsána „Mléko a mléčné výrobky“. Tato část stanoví:

1. „Mlékem“ se rozumí výhradně běžná tekutina vylučovaná mléčnou žlázou získaná z jednoho nebo více dojení bez toho, aby se do ní cokoli přidávalo nebo z ní odebíralo.

Výraz „mléko“ se však může použít:

a) pro mléko, které bylo zpracováno, aniž bylo pozměněno jeho složení, nebo pro mléko, jehož obsah tuku byl standardizován podle části IV;

b) v souvislosti se slovem nebo slovy pro označení druhu, jakostní třídy, původu nebo zamýšleného způsobu použití takového mléka nebo pro popis fyzikálního zpracování nebo úpravy složení, kterým se podrobilo, za předpokladu, že se tato úprava omezuje na přidání nebo odebrání přirozených složek mléka.

2. Pro účely této části se „mléčnými výrobky“ rozumějí výrobky získané výlučně z mléka, přičemž se však mohou přidávat další látky nezbytné pro jejich výrobu, pokud tyto látky nejsou použity za účelem úplného nebo částečného nahrazení jakékoli mléčné složky.

Výhradně pro mléčné výrobky se vyhrazují:

a) tyto názvy používané ve všech stadiích uvádění na trh:

[...]

ii) smetana,

iii) máslo,

[...]

viii) sýr,

ix) jogurt,

x) kefír,

[...]

b) názvy skutečně používané pro mléčné výrobky ve smyslu článku 5 směrnice 2000/13/ES nebo článku 17 nařízení (EU) č. 1169/2011.

3. Pojem „mléko“ a označení používaná pro mléčné výrobky se mohou používat i v souvislosti se slovem nebo slovy pro označení složených produktů, u nichž žádná část nenahrazuje a ani nemá nahrazovat žádnou složku mléka a jejichž základní součástí ve smyslu množství nebo charakteristiky produktu je mléko nebo mléčný výrobek.

4. Pokud nejde o kravské mléko, uvede se druh zvířete, z něhož mléko pochází.

5. Označení podle bodů 1, 2 a 3 se mohou používat pouze pro produkty uvedené v uvedeném bodu.

Toto ustanovení se však nepoužije na označování produktů, jejichž přesná povaha vyplývá jasně z tradičního používání, nebo pokud se označení jasně používají pro popis charakteristické vlastnosti produktu.

6. Pro jiné produkty, než jsou produkty uvedené v bodech 1, 2 a 3 této části, se nesmí použít žádná etiketa, obchodní dokument, propagační materiál ani žádná forma reklamy [...], ani jakýkoli způsob obchodní úpravy uvádějící, naznačující nebo vyvolávající dojem, že daný produkt je produktem odvětví mléka a mléčných výrobků.

[...]

37. Podle článku 7 bodu 1 a 2 nařízení č. 1169/2011 platí, že

1. Informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména:

a) pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání;

b) připisováním účinků nebo vlastností, které dotčená potravina nemá;

c) vyvoláváním dojmu, že dotčená potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají ve skutečnosti stejné charakteristiky, zejména výslovným zdůrazňováním přítomnosti nebo nepřítomnosti určitých složek nebo živin;

d) vyvoláváním dojmu na základě vzhledu, popisu nebo vyobrazení, že je přítomna určitá potravina nebo složka, ačkoli ve skutečnosti byla určitá přirozeně se vyskytující součást nebo běžně používaná složka v této potravine nahrazena odlišnou součástí nebo složkou.

2. Informace o potravine musí být přesné, jasné a spotřebitelům snadno srozumitelné.

38. Podle § 2 odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 417/2016 Sb. platí, že informace o potravinách dále neobsahují zavádějící údaje ve smyslu čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, které by zejména mohly v odvozené nebo ve zdrobnělé formě vést k záměně potravin s potravinami, které jsou vymezeny právním předpisem upravujícím potraviny nebo nařízením o společné organizaci trhů se zemědělskými produkty.

39. Článek 17 nařízení č. 1169/2011, nadepsaný „Název potraviny“, v odstavci 1 stanoví, že názvem potraviny je její zákonný název. Pokud takový název neexistuje, je názvem potraviny její vžitý název a v případě, že neexistuje nebo se nepoužívá, uvede se popisný název dané potraviny.

40. Podle článku 2 bodu 2 písm. n) nařízení č. 1169/2011 je „zákonným názvem“ název potraviny stanovený v předpisech Unie, které se na ni vztahují, nebo při neexistenci těchto předpisů Unie název uvedený v právních a správních předpisech platných v členském státě, kde se daná potravina prodává konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování.

41. Podle § 21 odst. 1 vyhlášky č. 69/2016 Sb. se pro účely této vyhlášky majonézou rozumí studené ochucené omáčky obsahující slepičí vaječné žloutky a získané emulgací jedlých rostlinných olejů ve vodné fázi obsahující ocet a případně jiné okyselující přísady.

42. Podle článku 2 bodu 2 písm. p) nařízení č. 1169/2011 je „popisným názvem“ název obsahující popis potraviny, popřípadě rovněž popis jejího použití, který je dostatečně přesný, aby spotřebitelům umožnil poznat skutečnou podstatu potraviny a odlišit ji od jiných produktů, se kterými by mohla být zaměněna.

43. Z citované právní úpravy vyplývá, že názvem vyhrazeným nařízením č. 1308/2013 výlučně pro mléčné výrobky tedy je nejen „máslo“ a „sýr“, ale i „smetana“, „kefír“ a „jogurt“. Ze skutečnosti, že ve věci řešené Soudním dvorem EU šlo o „tofu máslo“, tak nelze dovozovat, že se závěry přijaté v jeho rozsudku ze dne 14. 6. 2017, C-422/16, Verband Sozialer Wettbewerb eV v. TofuTown.com GmbH, na věc žalobkyně neuplatní.

44. Soudní dvůr EU v tomto rozsudku shrnul, že ze znění přílohy VII část III bod 2 nařízení č. 1308/2013 vyplývá, že vzhledem k tomu, že „mléčný výrobek“ je získán výlučně z mléka, musí obsahovat mléčné složky. V tomto ohledu již Soudní dvůr rozhodl, že mléčný Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

výrobek, v němž byla jakákoliv mléčná složka nahrazena, byť jen částečně, nemůže být označen jedním z názvů uvedených v příloze VII části III bodě 2 druhém pododstavci písm. a) nařízení č. 1308/2013 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 1999, UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, body 20 až 22). Totéž platí a fortiori v zásadě pro čistě rostlinný produkt, jelikož takový produkt neobsahuje z povahy věci žádnou mléčnou složku.

45. Ve vztahu k nyní projednávané věci Soudní dvůr EU v tomto rozsudku vyložil, že článek 78 odst. 2 a příloha VII část III nařízení č. 1308/2013 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby výraz „mléko“ a názvy, které toto nařízení vyhrazuje výlučně pro mléčné výrobky, byly užívány, při uvádění na trh nebo v reklamě, pro označení čistě rostlinného produktu, a to i pokud jsou tyto názvy doplněny vysvětlujícími nebo popisnými údaji o rostlinném původu dotčeného produktu, ledaže je tento produkt uveden v příloze I rozhodnutí Komise 2010/791/EU ze dne 20. prosince 2010, kterým se stanoví seznam produktů uvedených v bodě III odst. 1 druhém pododstavci přílohy XII nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, tedy produktů, jejichž povaha vyplývá z tradičního používání a/nebo pokud se označení jasně používá pro popis charakteristické vlastnosti produktu.
46. Sójové výrobky v tomto vyčerpávajícím seznamu produktů uvedeny nejsou, žádný ze států Evropské unie tedy – na rozdíl třeba od žalobkyní poukazovaného arašídového másla – neshledal, že by jejich povaha vyplývala z tradičního používání a/nebo se označení jasně používalo pro popis charakteristické vlastnosti produktu. Na výrobky žalobkyně se tudíž nevztahuje výjimka stanovená v příloze VII části III bodě 5 druhém pododstavci nařízení č. 1308/2013. Je tedy zbytečné se zabývat úvahou, zda by na tomto seznamu produktů teoreticky uvedeny být mohly.
47. Z toho vyplývá, že názvy uvedené v příloze VII části III bodě 2 druhém pododstavci písm. a) nařízení č. 1308/2013, jako je „smetana“, „máslo“, „sýr“, „jogurt“ či „kefír“, nemohou být legálně použity k označení čistě rostlinného produktu, a to ani s dodatkem „sójový“ či „sójová“.
48. Podle Soudního dvora EU by totiž při neexistenci takového omezení tyto názvy neumožňovaly identifikovat s jistotou produkty, které mají specifické vlastnosti související s přirozeným složením živočišného mléka, což by vzhledem k nebezpečí záměny, které by to vyvolalo, bylo v rozporu s ochranou spotřebitelů. Bylo by to rovněž v rozporu s cílem zlepšení hospodářských podmínek produkce a uvádění na trh, jakož i jakosti „mléka“ a „mléčných výrobků“. Skutečnost, že možnost používat při uvádění na trh nebo v reklamě název „mléko“ a názvy vyhrazené výlučně pro mléčné výrobky mají pouze produkty, které odpovídají požadavkům stanoveným přílohou VII části III nařízení č. 1308/2013, zaručuje zejména výrobcům uvedených produktů rovné podmínky hospodářské soutěže a jejich spotřebitelům, že produkty označené uvedenými názvy všechny splňují stejné jakostní normy, a zároveň je chrání před jakoukoliv záměnou v souvislosti se složením produktů, které si chtějí koupit.
49. S tímto závěrem se zdejší soud ztotožňuje a konstatuje, že žalobkyní použitý název výrobků je zavádějící, protože spotřebiteli naznačuje, že se jedná o výrobek, který se v každém případě skládá také z živočišných mléčných výrobků. Za pravděpodobné totiž soud považuje to, že v případě použitého označení může být sója spotřebiteli vnímána pouze jako složka mléčného výrobku sloužící například k jeho ochucení – podobně jako třeba jahoda v případě názvu „jahodový jogurt“ –, nikoli jako výhradní složka výrobku, který co do složení s mléčným výrobkem ve skutečnosti nic společného nemá a může být pouze použit jako jeho alternativa. Obdobné platí i v případě majonézy.

50. Žalobkyně dále namítala, že symbol hvězdičky * uvedené výrazy dostatečně odlišuje od označení „smetana“, „jogurt“, „kefír“ a „majonéza“. Symbol hvězdičky * je podle ní pro průměrného spotřebitele dostatečným signálem evokujícím, že se jedná o výrobek alternativní k běžným živočišným výrobkům.
51. Soud se s jejím náhledem na věc neztotožňuje. Zaprvé mu není zřejmé, z čeho žalobkyně dovozuje, že záměna jediného písmene za znak hvězdičky * v názvu vyhrazeném mléčnému výrobku (či majonéze) způsobí, že tento výrobek nebude průměrným spotřebitelem považován za mléčný (či v případě majonézy za výrobek – zjednodušeně řečeno – neobsahující slepičí vaječné žloutky), ale za jeho **výlučně** rostlinnou alternativu. Znak hvězdičky * bývá poměrně běžně užíván v psané nespisovné češtině k náhradě libovolného písmene většinou uvnitř slova, a to často v případech vulgárních či jinak nevhodných výrazů, jejichž popisu či nepoužití se tímto pisatel nechce nebo nemůže vyhnout. Takovéto použití znaku hvězdičky přitom není na újmu čitelnosti a porozumění slovu pro takřka jakéhokoli čtenáře, neboť mezi jeho kognitivní schopnosti patří schopnost si chybějící znak v jemu známém slově bez potíží a použití volního úsilí nahradit. Podle Ústavu pro jazyk český se v poslední době znak hvězdičky užívá také v textech spojených s LGBT+ problematikou, kde má sloužit jako jeden z prostředků inkluzivního, senzitivního jazyka (viz odpověď na dotaz #11967 položený v jazykové poradně Ústavu pro jazyk český https://dotazy.ujc.cas.cz/odpovedi/?detail_polozka=1370&filter=1). Znak hvězdičky * použitý za slovem slouží jako odkaz na poznámku pod čarou.
52. V případě označení výrobků žalobkyně užitá hvězdička podle názoru soudu plnila funkci náhrady za libovolné písmeno i odkazu, když nahrazovala vždy jedno písmeno v názvu vyhrazeném pro mléčné výrobky (či v názvu „majonéza“) a zároveň odkazovala na sdělení rovněž uvedené na straně etikety: *„Nesmím se jmenovat smetana/jogurt/kefír/majonéza, ale vy mi tak říkat můžete.“* Z popsanych funkcí znaku hvězdičky * na etiketě jakožto odkazu na další sdělení a především v názvu výrobků žalobkyně však nelze učinit závěr, že výrobek bude průměrným spotřebitelem považován za rostlinnou alternativu mléčného výrobku (či majonézy). S ohledem na znění odkazované poznámky je naopak soud přesvědčen o tom, že název a další údaj na etiketě použitím znaku hvězdičky – namísto toho, aby vysílal jednoznačný signál o charakteru výrobku – do věci naopak sdělením *„Nesmím se jmenovat smetana/jogurt/kefír/majonéza, ale vy mi tak říkat můžete.“* vnáší ještě větší zmatek.
53. Použití znaku hvězdičky místo jednoho písmene v názvu vyhrazeném právním předpisem pro mléčné výrobky (či majonézu) jako postačujícího diferenčního znaku k rozlišení mléčných výrobků (či majonézy) a jejich výlučně rostlinných alternativ nelze podle názoru soudu rozhodně považovat ani za notorietu. O nezaměnitelnosti výrobků žalobkyně s živočišnými výrobky soud nepřesvědčil ani provedený důkaz žalobkyní předloženým průzkumem – testem produktů žalobkyně provedeným společností IPSOS s.r.o. v prosinci 2020. Z něj mělo vyplynout, že *„v průměru 80 % populace ČR je schopno rozeznat, že se jedná o výrobky rostlinného původu“*. Soud má o důkazní hodnotě předloženého průzkumu pochybnosti již jen proto, že v něm není popsána ani metodika, podle které průzkum probíhal. Z předloženého průzkumu nelze ověřit ani tvrzení žalobkyně, podle které měl být průzkum prováděn na velmi široké škále respondentů, tj. od 18 let věku až do věku 65 let, od vyučení až po vysokoškolské vzdělání, v bydlišti v obcích s různou hustotou obyvatel a v odlišných krajích České republiky, neboť předložená listina takového informace vůbec neuvádí. Listina naopak uvádí, že průzkum byl prováděn pomocí nástroje

Instant research společnosti Ipsos, tedy formou online sběru dat, ke které dochází u zjevně technologicky zdatných a angažovaných respondentů. Již proto lze pochybovat o tom, že by dotazovaný vzorek populace skutečně vypovídal o průměrném spotřebiteli – tedy o spotřebiteli běžně informovaném, přiměřeně pozorném, obezřetném a opatrném s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory–, neboť u něj je třeba počítat i s počítačově negramotnou částí populace. Dalším pochybením průzkumu je to, že není vůbec zřejmá otázka, která respondentům byla položena. Pokud totiž byli respondenti dotazováni čistě na otázku rozpoznatelnosti původu výrobku, výsledek průzkumu musel být nepochybně ovlivněn tím, že jejich pozornost – na rozdíl od nakupování v kamenné prodejně i online – byla nasměrována právě tímto směrem. Výsledek průzkumu by tedy s realitou měl jen pramálo společného.

54. Nedostatek spočívající v zavádějícím názvu výrobku pak není odstraněn ani dalšími údaji vyznačenými na obalu výrobků žalobkyně, jako je jeho označení certifikační známkou „EUROPEAN VEGETARIAN UNION“, ke kterému je třeba konstatovat, že oproti názvu „SOYKA Čerstvá sójová Sm*тана“ apod. není názvem výrobku a tvoří vedlejší, výrazně méně akcentované sdělení na boku etikety, kde se navíc o pozornost spotřebitele dělí s dalšími třemi označeními výrobku jako Český výrobek, Produkt ekologického zemědělství a CZ-BIO-003 Zemědělská produkce EU. Přitom je obecně známo, že průměrný spotřebitel obvykle nabízenou potravinu vnímá jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Zejména se však žalobkyně mýlí, pokud dovozuje, že z tohoto označení je na první pohled zřejmý rostlinný původ potraviny. I průměrnému spotřebiteli je podle názoru soudu známo, že vegetariánství je způsob lidského stravování, při kterém je z jídelníčku vyloučeno maso a masné výrobky. To, že je výrobek vhodný pro vegetariány, na což by z označení bylo možné usuzovat, tedy v žádném případě neznamená, že nemůže obsahovat mléko či vejce, ale pouze to, že je prost masa či masných výrobků.
55. I o schopnosti plně pochopit význam obchodní firmy žalobkyně tvořený slovní hříčkou z českého a anglického slova, resp. o pozornosti, kterou mu průměrný spotřebitel bude věnovat, soud pochybuje stejně jako o identifikaci obrázku, který jej v některých případech doprovází, jako sójového bobu, tedy plodu rostliny, která se v České republice běžně nepěstuje. V každém případě by však i tato informace – byla-li by spotřebitelem pochopena tak, jak tvrdí žalobkyně, a sice že žalobkyně vyrábí produkty ze sóji – nebyla ničím jiným, než pouze zopakováním nepřipustného popisného údaje o rostlinném původu dotčeného produktu, u něhož však byl v rozporu s právními předpisy použit název vyhrazený pro mléčné výrobky (či majonézu).
56. Znak hvězdičky * použitý v názvu výrobků žalobkyně tak podle názoru soudu nic nezměnil na obsahu informace, kterou žalobkyně názvem výrobku poskytla spotřebitelům, a která byla právem shledána zavádějící. Samotný znak hvězdičky * v názvu výrobku mohl být spotřebiteli považován maximálně za grafické ozvláštnění názvu vyhrazeného pro mléčný výrobek (či majonézu), nikoli za dostatečnou informaci o tom, že o mléčný výrobek (majonézu) vlastně vůbec nejde.
57. Správním orgánům příslušelo posoudit věc v rozsahu učiněných zjištění. Nebylo tedy rozhodně jejich povinností posuzovat i teoretické situace, kdy by byl použit jiný název výrobku. Na správnosti závěru správních orgánů o tom, že žalobkyně porušila právní předpisy, nemění nic ani skutečnost, že v Evropské unii včetně České republiky jsou na trhu nejspíše dostupné rostlinné výrobky s podobným názvem, jako zvolila žalobkyně. K tomu soud dodává, že žalovaná navíc v závěru napadeného rozhodnutí vyjádřila záměr obdobné situace řešit, a to i ve vztahu k zahraničním správním orgánům. Jelikož opatření Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

byla vydána v souvislosti s uvedením výrobků na trh a s ohledem na označení výrobků na etiketě, soud stejně jako žalovaná považuje za nerozhodné, jakými způsoby jsou produkty žalobkyně nabízeny k prodeji.

58. Soud však vyjadřuje souhlas s přesvědčením žalobkyně, podle které by spotřebitelé měli mít možnost se z etikety výrobku dozvědět, jak jej mohou s ohledem na jeho charakteristické vlastnosti použít. Jakkoli aplikovatelná právní úprava výrobcům pojmenování jejich produktů do jisté míry znesnadňuje a pravděpodobně se i rozchází s běžně užívaným jazykem spotřebitelů, soud je přesvědčen, že tohoto cíle je možné dosáhnout i při jejím respektování, tj. v případě žalobkyně zejména nepoužíváním názvů vyhrazených pro mléčné výrobky (či majonézu), a to ani lehce modifikovaných. V tomto směru lze považovat za inspirativní například rozhodnutí Vyššího krajského soudu v Celle ve Spolkové republice Německo ze dne 6. 8. 2019, sp. zn. 13 U 35/19, bod 30, podle kterého je přípustné rostlinný výrobek označit jako „alternativu sýru“, protože označení jako „alternativní“ není upřesňujícím ani popisným dodatkem, který by odkazoval na rostlinný původ daného produktu, jako je tomu např. u nepřipustných označení „tofu máslo“, „rostlinný sýr“, „veggie cheese“ nebo „kešu sýr“.
59. Soud proto uzavírá, že článek 78 odst. 2 a příloha VII část III nařízení č. 1308/2013 brání tomu, aby výraz „mléko“ a názvy, které toto nařízení vyhrazuje výlučně pro mléčné výrobky, byly při uvádění na trh nebo v reklamě užívány pro označení čistě rostlinného produktu, a to i pokud jsou tyto názvy doplněny vysvětlujícími nebo popisnými údaji o rostlinném původu dotčeného produktu. Stejně je třeba nahlížet i na názvy rostlinných produktů, které výraz mléko či názvy vyhrazené výlučně pro mléčné výrobky jen nepatrným způsobem modifikují tak, že stále zůstává zachována zřejmá vazba na zákonný název, který nelze použít. Obdobný závěr platí i pro majonézu.
60. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů neshledal důvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
61. V souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované žádné náklady řízení nad rámec její úřední činnosti nevznikly. K požadavku žalované na náhradu nákladů řízení soud podotýká, že žalovaná vystupovala v tomto soudním řízení jako správní orgán v oboru své působnosti a jako taková by i s přihlédnutím ke svému personálnímu zázemí měla být dostatečně vybavena k tomu, aby obhájila správnost svého postupu v řízení před soudem. Účast žalované v tomto soudním řízení tedy nijak nevybočila z rámce její běžné úřední činnosti, a proto jí nárok na náhradu nákladů řízení nevznikl (obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 102/2016-41, nebo ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 40/2006-87, publ. pod č. 1260/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. srpna 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu